

Cicles del temps

Un relat de: _

La llum feixuga
s'endinsa en l'aire,
lenta, pesada, vella.

Al viatger cohibit
per l'àmplia senda,
li colpeja a la pell
el sol i el món.

Aviat es fondrà,
entre afany i rendició
en l'adveniment de la tempesta.

Si bé les cendres, ben espargides,
brollaran més tard
dels racons menys manifests,
víctimes ambigües
de la major grandesa.

I les petges que deixis
seran com una riulla
persistent,
com una vista impossible,
i malgrat tot real,
tossuda, present.